

Private James Joseph MALONEY 10-H-06

James Joseph Maloney werd geboren op 13 augustus 1925 op een boerderij in de buurt van Mossbank, Saskatchewan. Hij was de vierde van tien kinderen van Mike en Mona Maloney. Hij was een rustige jonge man, die hard werkte op de boerderij om rond te komen. Hij hield van hockey en deed wat curling in de winter. Hij was een getalenteerde timmerman. James ging in dienst bij het Canadese leger op 1 juni 1944 in Regina, Saskatchewan, op de leeftijd van 18. Hij kreeg zijn basisopleiding in Regina en vervolgens werd hij overgeplaatst voor artillerie training in Camp Shilo, Manitoba. James trad in de voetsporen van zijn twee oudere broers, Albert en Frank. Albert diende bij de Royal Canadian Corp of Signals en Frank was bij de Special Service Force(Amerikaans / Canadees) ook bekend als de " Devil's Brigade " in Anzio, Italië. Net als veel andere jonge mannen uit Mossbank, ging James in dienst omdat het " het iets was om te doen ". Na zijn basisopleiding kreeg hij verlof en kwam in Mossbank terug voor Kerstmis. Een persoon herinnert hem een beetje. Hij was zenuwachtig over de oorlog en onzeker over de toekomst. Hij verliet Canada op 11 januari 1945 naar Engeland en ging van boord op 17 januari 1945. Hij begon zijn voorbereidingen om naar Nederland te gaan in februari en kwam daar aan op 13 maart 1945.

Hij was soldaat bij The South Saskatchewan Regiment, dat een deel was van de 2de Canadese Infanteriedivisie, van het Eerste Canadese Leger en de 2e Canadese Korps. Zijn commandant was luitenant -kolonel V. Stott.

Als lid van A Company werd James een van de vele versterkingen op weg naar Nederland. Van 23 maart tot 31 maart, 1945 was het Eerste Canadese Leger betrokken bij Operatie Plunder. Het was een agressieve aanval op het Reichswald. Het leger had de Rijn overgestoken in de buurt van Rees. The Saskatchewan Regiment trok noordwaarts langs de Nederlands- Duitse grens in de buurt van de dorpen Bienen, Millingen, Wal , Wieken, Gendringen en Etten. De dagboeken van The South Saskatchewan Regiment beschrijven de zeer zware gevechten en grote verliezen van het regiment . Op 11 maart 1945 stuurde James een brief naar huis aan zijn moeder .

In de brief zegt hij

" We hebben geen matrassen om op te slapen hier , maar ik zal er wel aan wennen . Zal binnenkort dicht genoeg om een blik op oude Hitler krijgt , vrij snel , hoop ik. Ik ben de enige die nog in dit Regiment van de jongens nam ik training met . Ik zal u meer vertellen als ik thuiskom . Liefde voor iedereen, Jim . "

Dit zou zijn laatste brief naar huis zijn.

Op de laatste dag van het leven van James Maloney , kwam The Saskatchewan Regiment naar de stad Etten. Het was vroeg in de ochtend op 31 maart 1945. Etten ligt ongeveer 20 mijl van Arnhem en slechts een paar mijl van Terborg. Het was bewolkt die dag en er waren regenbuien. Volgens een ooggetuige, de heer Jan Kaalberg, waren er zware gevechten in het gebied. Duitse mortieren vuurdenvan over het veld bij de boerderij waar de heer Kaalberg en zijn familie zich hadden verstopt in de kelder. Het was ongeveer 09:00 uur. M. Kaalberg was 14 jaar op dat moment. Hij herinnert zich dat hij uit de kelder gluurde en honderden Canadese soldaten zag op het erf van de boerderij. Zijn

familie zwaaide een wit laken om de Canadezen te laten weten dat ze in het huis waren. Later op de dag nadat de slag voorbij was, kwamen hij en zijn familie uit de kelder . Ze keken door een gat in de muur van de keuken naar de achtertuin van het huis. Daar zagen ze het lichaam van een Canadese soldaat, die was gedood door granaatscherven. Dit was James Maloney. Het was een paar uur later, dat andere Canadese soldaten kwamen en James aan de kant van de weg begroeven. Zijn helm werd op een houten kruis gezet, samen met zijn badges Mr Kaalberg had verschillende jonge zusters en elke week plaatsten ze mooie bloemen op het graf. Hij bleef op deze plek tot 17 april 1946, toen zijn lichaam werd overgebracht naar de begraafplaats in Holten . James was slechts 19 jaar oud en hij was slechts 17 dagen in Nederland.

In een brief aan James's moeder, op 12 april 194 , andere Nederlandse ooggetuigen vertelden op deze manier .

"Het was 9:00 in de ochtend toen de eerste Canadezen in onze stad kwamen . Er waren een paar Duitse soldaten in de stad. Niet veel van hen . In ons huis maakten ze een POW en bij onze buurman waren 5 krijgsgevangenen. Dan stopte het granaatvuur voor een moment en we dachten dat het nu voorbij was en dat wij vrij waren. We schudden de handen met onze Canadese bevrijders. Wij waren blij. Maar toen begon even later het granaatvuur opnieuw ... toen zagen we wat er was gebeurd en we waren zeer boos omdat een Duitse soldaat een mortier afschoot op onze Canadese vrienden. Die kwam van een grote afstand en trof onze vriend James en hij was op slag dood. Hij viel voor dit land en onze vrijheid. We legden hem in een aantal mooie Nederlandse dekens toen hij werd begraven ..., We zwaren erg blij dat een Canadese soldaat ook

dezelfde Duitse soldaat doodschoot ,die James had vermoord.. Hij verdiende het. "

Op 4 april 1945 schreef Captain Harry Adams een brief aan James's moeder. Hij schreef ...

"Private Maloney werd gedood door granaatscherven terwijl het leger oprukte naar de stad Etten, Nederland op de 31e maart . Hij leed geen pijn, omdat de dood onmiddellijk intrad en nu rust hij in een tijdelijk graf in de buurt van Etten. Hij zal worden overgebracht naar een Canadese Begraafplaats ... Terwijl uw zoon bij ons was, bleek hij een goede soldaat, gewaardeerd door zijn kameraden en ook de officieren. Zijn bereidheid en vrolijkheid maakten hem geliefd bij iedereen en zijn verlies is een klap niet alleen voor zijn peloton, maar ook voor het regiment. Het is moeilijk om de dood van dierbaren, vooral als ze nog zo jong zijn, te begrijpen, maar God is goed Mrs Maloney en bij Hem alleen kunnen we troost vinden "

